

## Arrest

**nr. 240 513 van 7 september 2020**  
**in de zaak RvV X / IV**

**In zake:** X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X en X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP  
J. Swartenbroucklaan 14  
1090 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

---

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X en X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2020.

Gelet op het arrest 234 522 van 26 maart 2020 waarbij de verzoekende partijen tot 15 mei 2020 (postdatum) een replieknota kunnen indienen inzake de mogelijke toepassing van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet omwille van een kennelijk onrechtmatig beroep.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 15 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP die tevens tweede en derde verzoekende partijen vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitische moslim en bent afkomstig uit Bagdad, waar u uw hele leven gewoond hebt.*

*U verklaarde dat u doorheen de jaren meerdere malen door onbekenden bedreigd en aangevallen werd omwille van uw werk als goederentransporteur voor een Amerikaanse legerbasis in Bagdad. In 2006 werd u door een kogel geraakt bij een aanslag op een goederentransport. U vluchtte daarop naar Syrië, waar u asiel aanvraagde bij de UNHCR. In 2009 keerde u terug naar Irak. In de loop van 2009 en 2010 ontving u verschillende telefonische bedreigingen en een dreigbrief. Vier maanden nadat u de dreigbrief ontvangen had, hielden de telefonische bedreigingen op. Op 20 december 2014, de dag van uw huwelijk met X (O.V. 8.122.555), vielen onbekende militieleden uw ouderlijke woning binnen. U kon ontsnappen en verliet de dag hierna Irak samen met uw echtgenote. U verbleef een jaar in Turkije, waar u tevergeefs pogingen deed om asiel aan te vragen bij de UNHCR. In september 2015 verlieten jullie Turkije. Op 11 september 2015 kwamen jullie aan in België en op 19 september 2015 diende u samen met uw echtgenote een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*In het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw vrouw nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 4 april 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 13 september 2016 (arrest nr. 174 582). U tekende geen cassatieberoep aan.*

*Op 6 oktober 2016 vroeg u, samen met uw vrouw, voor de tweede maal asiel aan bij de DVZ. U was niet teruggekeerd naar Irak en haalde aan dat de problemen die u uiteen zette bij uw eerste asielaanvraag nog steeds actueel waren. U verklaarde dat uw vader op 17 augustus 2016 door onbekende militieleden ontvoerd werd en gefolterd werd om informatie over u te verkrijgen.*

*Op 17 juli 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag inzake jullie tweede asielaanvraag. Het beroep dat u instelde tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen op 21 november 2017 (arrest nr. 195 247).*

*Op 11 december 2017 diende u in naam van uw zonen X A. (O.V. 8.122.555, CGVS 17/18988) en X R. T. R. (O.V. 8.122.555, CGVS 17/18988C) een verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde tijdens deze verzoeken dat u vreesde dat uw kinderen u (hun vader) zouden verliezen bij terugkeer naar Irak omwille van uw problematiek. U verklaarde dat de mensen- en kinderrechten in Irak niet worden gerespecteerd. U verklaarde dat u vreesde dat uw kinderen in Irak ontvoerd zouden worden voor losgeld wegens hun verblijf in Europa.*

*Op 13 maart 2018 nam het CGVS in hoofde van uw twee zonen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden door de RvV bevestigd op 25 september 2018 (arrest nr. 209 994). U tekende geen cassatieberoep aan.*

*U keerde niet terug naar Irak en diende op 29 maart 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde hierbij dat uw situatie in Irak niet gewijzigd was en uw problemen nog steeds dezelfde waren. Uw familie was volgens u inmiddels verhuisd naar Kirkuk omdat ze niet langer in Bagdad konden blijven. U gaf daarnaast te kennen dat u vreesde dat uw kinderen bij een terugkeer naar Irak konden ontvoerd worden omdat men in Irak mogelijks kon denken dat u rijk was geworden tijdens uw verblijf in Europa en/of in België financiële steun kreeg voor uw kinderen.*

*Bij een gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergrootten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam, werd uw derde verzoek om internationale bescherming op 29 mei 2018 niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 16 november 2018 samen met uw echtgenote een nieuw verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. In het kader van uw vierde verzoek verklaarde u dat uw problemen nog steeds actueel en aanwezig waren en herhaalde u dat uw familie naar Kirkuk verhuisde alwaar zij omwille van hun Arabische origine niet mochten werken. U gaf opnieuw aan dat u vreesde dat uw kinderen bij een terugkeer ontvoerd kunnen worden omwille van hun*

verblijf in Europa. Voorts verwees u opnieuw naar de algemene situatie in Irak en naar het gebrek aan goede scholen en medische zorg.

In het kader van uw vierde verzoek tot internationale bescherming nam het CGVS op 20 december 2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Het beroep dat u instelde tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen op 18 maart 2019 (arrest nr. 218 391). U tekende geen cassatieberoep aan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn terug gekeerd diende u op 5 april 2019 voor de vijfde maal een verzoek tot internationale bescherming in. In het kader van uw vijfde beschermingsverzoek verklaarde u dat Asa'ib Ahl Alhaqq (AAH) op 30 april 2019 in het huis van uw ouders in Bagdad was binnen gevallen. Toen uw broer vervolgens naar Bagdad terugkeerde om te kijken in welke staat het huis was na de inval, werd hij door leden van Asa'ib Ahl Alhaqq ontvoerd. Hij werd ondervraagd over uw whereabouts en werd na betaling van 20.000 USD losgeld vrijgelaten. Asa'ib Ahl Alhaqq zou uw broer hebben verteld dat ze eigenlijk op zoek waren naar u en u wilden doden. Verder herhaalde u dezelfde vrees voor uw kinderen – dat zij ontvoerd zouden worden omwille van u of omwille van hun verblijf in Europa en sprak u over het slechte onderwijs en gezondheidszorg in Irak.

Ter staving van uw huidig verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de onderzoeksdocumenten van de politie uit Bagdad in verband met de verdwijning van uw broer (14 pagina's) en de envelop waarmee u deze documenten werden toegestuurd.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State, waardoor de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan. Inzake uw tweede beschermingsverzoek werd besloten tot een weigering van inoverwegingname aangezien u louter bijkomende verklaringen aflegde die volledig voortvloeiden uit een ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas. Het beroep dat u aantekende tegen de beslissing werd verworpen op 21 november 2017 omdat niet binnen de voorziene termijn werd gevraagd om gehoord te worden na het versturen van de beschikking waarin de RvV, in navolging van het CGVS, van oordeel was dat er in het kader van uw tweede verzoek geen elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking kwam voor de erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming. U diende opnieuw geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Uw derde verzoek om internationale bescherming werd op 29 mei 2018 niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat u opnieuw voortborduurd op de ongeloofwaardig bevonden asielmotieven. Aangaande de vrees dat uw kinderen zouden ontvoerd worden werd vastgesteld dat dit een louter hypothetische bewering van uwentwege

*betrof op basis van uw veronderstellingen zonder dat u concrete elementen ter staving aanreikte. Met betrekking tot uw bewering dat de gezondheidszorg in Irak te wensen overlaet werd tenslotte vastgesteld dat u hiermee op geen enkele wijze aantoonde dat u persoonlijk een risico zou lopen of dat u hierdoor in het bijzonder geïsoleerd zou worden. Aldus werd geconcludeerd dat u geen nieuwe elementen aanreikte die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor een beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS. Inzake uw vierde beschermingsverzoek werd geoordeeld dat u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegde en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht, maar zich louter beperkte tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden reeds uiteenzette. Het beroep dat u aantekende tegen de beslissing werd verworpen op 18 maart 2019 omdat niet binnen de voorziene termijn werd gevraagd om gehoord te worden na het versturen van de beschikking waarin de RvV, in navolging van het CGVS, van oordeel was dat er in het kader van uw vierde verzoek geen elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking kwam voor de erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming.*

*Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*Echter, in onderhavig dossier is er geen dergelijk element voorhanden.*

*Met betrekking tot de verklaringen die u aflegde kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet.*

*Zo verklaarde u immers dat uw broer ontvoerd werd door mensen van AAH. Deze militieleden zouden gedacht hebben dat u nog in Irak was en zouden op zoek zijn geweest naar u. Omdat ze u niet vonden namen ze uw broer H. mee om hem over u te bevragen (CGVS p. 4, 6). De AAH-leden gaven uw broer volgende boodschap mee: "Op een of andere manier gaan we T. te pakken krijgen, we gaan u niet doden, we weten wel dat jullie geld hebben, we gaan jullie geld gewoon afpakken, maar T. is dood. We gaan hem te pakken krijgen". U verklaarde dat u door terroristen werd vervolgd en bedreigd omwille van uw werk voor de Amerikanen en omwille van het feit dat u in het verleden geld had in Irak. Uiteindelijk bleken deze terroristen AAH leden te zijn. Omwille van de boodschap die uw broer van AAH meekreeg kon u immers concluderen dat uw vervolgers in 2014 ook reeds AAH waren geweest (CGVS p. 6). U verbindt de ontvoering van uw broer dan ook met de problemen die u reeds tijdens uw eerdere verzoeken om bescherming hebt uiteengezet.*

*Echter moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.*

*De ongeloofwaardigheid van de ontvoering van uw broer wordt bevestigd door enkele andere vaststellingen.*

*Zo dient opgemerkt te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het moment waarop u op de hoogte kwam van de identiteit van uw vervolgers. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw moeder u op 2 mei 2019 op de hoogte bracht van de arrestatie of ontvoering van uw broer. Zij zou u op dit moment reeds hebben verteld dat uw broer meegenomen werd door leden van AAH (CGVS p. 4, 6). Wanneer u tijdens uw gehoor op de DVZ op 17 juli 2019 gevraagd werd wie de ontvoerders van uw broer waren, antwoordde u dat het om onbekende en gewapende mensen ging. U verklaarde dat uw moeder u niet alles vertelde omdat ze niet graag over het incident sprak, maar dat u van haar vernam dat het vier gewapend en gemaskerde mensen met een auto waren (verklaringen MVA nr. 15). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat u, indien u dan reeds op de hoogte zou zijn geweest van de identiteit van de vervolgers van uw broer, u zou nalaten deze te vermelden. Geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde op de DVZ, vertelde u dat u tijdens uw gehoor op de DVZ eerlijk was geweest en had verteld dat u toen niet alle details over het incident wist. U zou toen niet hebben geweten dat de vervolgers van uw broer tot AAH behoorden. U zou pas de laatste maand alles in detail met uw familie*

hebben besproken. Hiervoor zou uw familie u steeds hebben geprobeerd gerust te stellen (CGVS p. 12-13). Deze verklaring volstaat niet. Gezien uw moeder u reeds op 2 mei 2019 vertelde dat uw broer door de militie AAH werd meegenomen, komt de uitleg dat u deze informatie niet vertelde tijdens uw gesprek van 17 juli 2019 omdat u hier toen niet van op de hoogte was dan ook niet geloofwaardig over. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid met betrekking tot dit incident.

Verder werd na grondige studie van uw dossier nog een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen uw verklaringen en de documenten die u voorlegde. Tijdens uw gehoor op het CGVS bleek u uiterst goed op de hoogte te zijn van het contact dat uw familie had gehad met de ontvoerders van uw broer. Zo vertelde u gedetailleerd dat uw moeder op 30/4/2019 voor een eerste keer zou zijn opgebeld geweest met het telefoonnummer van uw broer. Ze zou op 4/5/2019 voor een tweede maal opgebeld zijn geweest met een onbekend nummer. Er werd toen over losgeld gesproken. Op 9/5/2019 zou ze voor een derde maal zijn gecontacteerd geweest met een ander onbekend nummer (CGVS p. 4, 9, 10). Deze verklaringen komen echter niet overeen met de documenten die u voorlegt. Eén van de documenten werd gedateerd op 1 mei 2019. In dit document werden de verklaringen van uw moeder genoteerd. Zij verklaarde dat zij de dag daarvoor rond 17 uur gebeld werd door het nummer (07714263053) en dat de beller reeds toen begon te onderhandelen over losgeld (zie vertaling documenten p. 15). In verschillende andere documenten komt ditzelfde telefoonnummer voor (zie vertaling documenten p. 8, 10, 13, 14). Door het politiekantoor van Bab Al Sheikh werd gevraagd om dit telefoonnummer op te sporen en de eigenaar ervan te identificeren, waardoor dan ook moeilijk kan aangenomen worden dat uw moeder voor de eerste keer gecontacteerd werd via het telefoonnummer van uw broer. Het is dan ook zeer opmerkelijk, en komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede, dat uw verklaringen niet overeenkomen met de door u voorgelegde documenten.

Verder haalde u opnieuw aan dat u vreesde dat uw kinderen ontvoerd zouden worden omwille van uw problemen of omwille van het feit dat zij in Europa geboren werden. U sprak ook over de slechte kwaliteit van het onderwijs en de gezondheidszorg in Irak. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze zaken reeds werden beoordeeld tijdens uw vorige verzoek(en) tot internationale bescherming en tijdens de verzoeken tot internationale bescherming in hoofde van uw twee zonen. U stelt verder dat u niet aan werk zou kunnen geraken in Irak omwille van de problemen (CGVS p. 5). Er dient echter vastgesteld te worden dat u geen enkele problemen aannemelijk maakt in Irak.

U verklaarde tevens dat uw familie ondertussen in Kirkuk woont en ontheemd is, en dat u daarom zelf niet naar Bagdad kan terugkeren (CGVS p. 5). Echter geeft u als reden voor hun vertrek uit Bagdad de inval bij uw ouders in 2017, waarbij uw vader meegenomen en gefolterd werd en waarvan u reeds eerder foto's voorlegde (CGVS p. 3). Er dient opgemerkt te worden dat deze feiten reeds ongeloofwaardig werden bevonden tijdens uw tweede verzoek tot internationale bescherming. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat uw familie daadwerkelijk naar Kirkuk verhuisde, noch welke daarvoor de redenen dan wel waren. Bovendien staat u deze bewering met geen enkele documenten. Volledigheidshalve kan in deze nog worden benadrukt dat uw vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten aanzien van Bagdad en niet ten aanzien van Kirkuk.

De door u voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie. De documenten die u voorlegde met betrekking tot de ontvoering van uw broer bezitten onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van uw gegronde vrees voor vervolging. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert. De envelop toont slechts aan dat u post uit Bagdad ontving, maar zegt niets over de inhoud van deze envelop, noch over de bewijswaarde van de documenten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20190312.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het

geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiïeten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof

doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing ( artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### Verzoekschrift en stukken

2.1.1. Het enig middel wordt genomen uit de "schending van Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag Van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 57/6/2 §1er, eerste lid, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

Het verzoekschrift stelt:

"Wat betreft het relaas van verzoeker :

1.

- Meneer bevestigt zijn verklaringen en herhaalt dat hij vreest vermoord te worden omdat hij heeft gewerkt met Amerikanen;
- Meneer preciseert dat hij is vertrokken naar Syrië tussen 2006/2009;
- Meneer heeft uitgelegd dat hij werd bedreigd en achtergevolg;
- zijn broer werd ontvoerd omwille de activiteiten van Verzoeker;
- de familie heeft Bagdad verlaten;

2.

De vorige asielaanvragen van Verzoeker worden ongeloofwaardig beschouwd.

Verzoeker wil insisteren dat, in het geval van terugkeer in Irak, hij zal geïsoleerd worden door groeperingen van islamitische strekking. Hij is beschouwd als een risicoprofiel:

\* Hij heeft met Amerikanen gewerkt en \* hij is soenniet

In casu, op geen enkel moment stelt Het CGVS zich niet vragen over de behoefte aan 'doeltreffende en 'niet tijdelijke' bescherming van verzoekers. (article 48/5§2 : la protection doit être effective et non temporaire)

De werkzaamheden met Amerikanen: [citeren landeninformatie en arrest RVV]

Omwille van de dreigementen tegen Verzoeker, het leven voor kinderen is niet veilig. Er is geen duidelijke toekomst voor hen.

Meneer heeft een bijzonder profil als soenniet in Bagdad.

« Le fait d'appartenir à une minorité religieuse discriminée contribue à rendre plausible le risque de passage à des actes de persécutions. » (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique', p. 200)

3.

In Irak hebben Verzoekers geen woning, geen eigendom. [citaat arrest RVV]

4.

De slechte omstandigheden voor de kinderen in het geval van terugkeer naar Irak :

Wat betreft het onderwijs in Irak:

Iedereen kent de problematieke situatie in Irak: [landeninformatie]

Het CGVS beweert dat "Dat het onderwijs daar van een andere niveau zou zijn dan het onderwijs in België betekent echter niet dat jullie daar geen toegang zouden hebben tot onderwijs ... "

Men spreekt alleen niet van een andere niveau maar er is sprake van een alarmerende situatie: [landeninformatie]

Het CGVS heeft geenszins aangetoond dat deze kinderen toegang zouden hebben tot kwalitatief hoogstand onderwijs in Irak en dat het recht op toegang tot onderwijs een nuttig effect zou hebben.

Wat betreft de situatie van A.

Het CGVS houdt geen rekening met het kwetsbare profiel van het meisje. [landeninformatie]

In het geval, er is een risico voor R. en R..

[landeninformatie]

Er is dus noodzakelijk om aan deze kinderen een bescherming toe te kennen.

*In het geval, het is duidelijk dat de familie bescherming nodig heeft.*

*Middel genomen uit scheiding van Artikel 48/4 van Vreemdelingenwet*

*Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus...*

*De situatie is nu verslechterd : [landeninformatie]" .*

2.1.2. Bij aanvullende nota van 18 juni 2020 brengt verweerder op basis van artikel 39/76 § 1, tweede lid de volgende nieuwe elementen ter kennis:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020.

Verweerder concludeert in de nota:

*"De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.*

*Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."*

#### Beoordeling

3.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen.

De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.4. Het verzoekschrift meldt als verzoekende partij: *“Meneer A.B. T. R., geboren te X (...) van Iraakse nationaliteit, handelend zowel in zijn eigen naam als wettelijke vertegenwoordigers van zijn kinderen, A.B. R. T., geboren te X (...) en A.B. A., geboren te X (...)”*

Bij het verzoekschrift werden gevoegd als bestreden beslissingen:

- de beslissing *“Niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”* van 27 september 2019 ten aanzien van A.B. T. R. H.;
- de beslissing *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”*, ongedateerd, ten aanzien van A.B. R. T. R.;
- de beslissing *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”*, ongedateerd, ten aanzien van A.B. A..

De bestreden beslissing maakt in het feitenrelaas uitdrukkelijk melding van arrest nr. 209 994 van 25 september 2018 van de Raad, dat werd gewezen in het kader van een beroep tegen de beslissingen in hoofde van verzoekers zonen.

De bestreden beslissing stelt: *“Op 11 december 2017 diende u in naam van uw zonen A.B. A. (O.V. 8.122.555, CGVS 17/18988) en A.B. R. T. R. (O.V. 8.122.555, CGVS 17/18988C) een verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde tijdens deze verzoeken dat u vreesde dat uw kinderen u (hun vader) zouden verliezen bij terugkeer naar Irak omwille van uw problematiek. U verklaarde dat de mensen- en kinderrechten in Irak niet worden gerespecteerd. U verklaarde dat u vreesde dat uw kinderen in Irak ontvoerd zouden worden voor losgeld wegens hun verblijf in Europa.*

*Op 13 maart 2018 nam het CGVS in hoofde van uw twee zonen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden door de RvV bevestigd op 25 september 2018 (arrest nr. 209 994). U tekende geen cassatieberoep aan.”*

Aldus blijkt dat het thans voorliggend verzoekschrift ook is ingediend voor twee personen ten aanzien van wie reeds een arrest, dat kracht van gewijsde heeft, werd gewezen. Het voorliggend verzoekschrift werd ingediend door dezelfde advocaat als deze in de zaak die aanleiding gaf tot arrest 209 994.

Voorgaande vaststellingen inzake de kinderen van verzoeker worden niet weerlegd in het verzoekschrift. Arrest 209 994 staat definitief vast in de rechtsorde. Verzoeker toont niet aan welk belang zijn kinderen hebben bij het beroep ten aanzien van de beslissing van verweerder waarbij zijn volgend verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard.

Te dezen kan worden verwezen naar het verzoekschrift (pagina 8 – 11) *‘Wat betreft de situatie van Aylam’*.

Het verzoekschrift meldt: *“Het CGVS heeft geen rekening gehouden met het kwetsbare profiel van het meisje”* terwijl blijkt dat:

- het verzoekschrift blijkbaar doelt op de zoon AyHam, hetgeen, behoudens een schrijffout, een verkeerde aanduiding van het geslacht van één van verzoekers kinderen is;
- pagina 9 op ongeordende wijze landeninformatie bevat waarvan de inhoud niet nader omschreven is en/of toespitst op verzoeker of *“Aylam”*;
- onder de landeninformatie op pagina 9 de volgende zin staat: *“In het geval, er is een risico voor Rawan en Razan”* hoewel inzake deze twee namen geen element is terug te vinden in de bestreden beslissing of het verzoekschrift;
- onder de evenmin nader geduide landeninformatie, stelt het verzoekschrift op pagina 11: *“Er is dus noodzakelijk om aan deze kinderen een bescherming toe te kennen”* terwijl, zoals hoger vastgesteld, in hoofde van de kinderen reeds een procedure werd gevoerd die in september 2018 werd afgesloten met een arrest van de Raad.

In de mate dat het verzoekschrift in hoofde van verzoeker argumenteert omtrent het onderwijs van de kinderen en gedwongen huwelijk voor jonge meisjes, is het niet ontvankelijk.

3.5. Het verzoekschrift (pagina's 5 – 8), onder de titel '*Wat betreft het relaas van verzoeker*', handelt over verzoeker.

Inzake dit onderdeel van het middel blijkt dat punt 1 (pagina 5) een loutere herhaling betreft van wat reeds gemeld is in het feitenrelaas zoals gesteld op pagina's 2 – 3 van het verzoekschrift.

Pagina's 6, 7 en 8 van het verzoekschrift citeren op ongeordende wijze landeninformatie waarvan de inhoud niet nader omschreven is en/of toespitst op verzoeker. Deze landeninformatie bevat geen concreet aanknopingspunt met verzoekers voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming.

De loutere herhaling dat verzoeker een risicoprofiel heeft omdat hij soenniet is en met de Amerikanen heeft gewerkt, kan niet aangenomen worden als concrete betwisting van de motiveringen in de bestreden beslissing die stellen:

- er resten voor verzoeker geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot de (vier) vorige verzoeken waaromtrent de beoordeling vaststaande is;
- de thans door verzoeker afgelegde verklaringen hebben betrekking op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van vorige verzoeken heeft uiteengezet: (i) de ontvoering van zijn broer wordt gelieerd aan problemen die verzoeker tijdens eerdere verzoeken om bescherming heeft uiteengezet en waarbij moet worden beklemtoond dat de vorige verzoeken werden verworpen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en de ongeloofwaardigheid van de ontvoering van verzoekers broer wordt bevestigd door enkele andere geciteerde vaststellingen; (ii) het is niet aannemelijk dat zijn familie daadwerkelijk naar Kirkuk verhuisde en verzoekers vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten aanzien van Bagdad en niet ten aanzien van Kirkuk; (iii) de voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie.

De voorgaande motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, aangezien ze niet concreet worden ontkracht, door de Raad overgenomen.

3.6. Inzake het "*Middel genomen uit scheiding (sic) van Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*" blijkt dat het verzoekschrift verwijst blijkbaar de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad. De landeninformatie op pagina's 11 - 13 landeninformatie is echter ongeordend en bevat een inhoud die niet nader of concreet is omschreven.

Deze landeninformatie vermag evenmin afbreuk te doen aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing inzake de veiligheidssituatie in Bagdad. Mede gelet op de aanvullende nota van 18 juni 2020 van verweerder dient te worden besloten dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

4. Gelet op de inhoud van de replieknota van 13 mei 2020 ingevolge het tussenarrest 234 522 van 26 maart 2020 inzake de mogelijke toepassing van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet, wordt door de Raad *in casu* geen toepassing gemaakt van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS